

DE MENS EN DE GEMEENSCHAP

Wanneer wij de wereld op dit ogenblik bezien, zo blijkt ons dat er een zeer grote verdeeldheid bestaat. Deze verdeeldheid wordt niet alleen veroorzaakt door verschil in gedachten maar ook door verschillen in nationaliteit, in taal, in huidskleur en in ras. Het totaal van deze verdeeldheid blijkt bij beschouwing, in directe tegenspraak te zijn van al hetgeen volgens de kosmische wetten, de Goddelijke Wil op aarde wordt volbracht.

De mens is in zekere zin de verplichte dienaar van de gemeenschap, zoals de gemeenschap zelve dient te bestaan uit eenlingen die uit vrije wil, eigen besef de gemeenschap diensten bewijzen.

Wij allen weten, dat er wetten zijn die boven de menselijke kennis gaan. Ieder die enigszins bekend is, hetzij met een der vele openbaringen op aarde als zodanig erkent, met het werk van de esoterie, het werk van geheimscholen, zal weten; er zijn vele Krachten en Machten die niet behoren in het rijk der mensen. Die in het rijk der mensen geuit en geopenbaard kunnen worden en die zich binnen dit rijk der mensen voortdurend onderwerpen aan bepaalde menselijke voorwaarden en condities. De eenling kan nimmer beginnen de gemeenschap te veranderen. Deze taak is te groot. Hij moet beginnen zichzelf te veranderen, want een juiste verhouding tussen de gemeenschap en de mens kan alleen tot stand komen vanuit de mens zelve. Men kan nimmer verwachten dat dit van buitenaf zal geschieden. Zo mag men ook niet verwachten, dat evt. Geestelijke openbaringen en ontwikkelingen, zoals deze in de komende tijd ongetwijfeld vaststaan, directe invloed zullen hebben, van buitenaf dus als het ware. Zij komen van binnenuit en zullen in de mens zelve zich direct kunnen manifesteren. De principes der harmonie, der evenwichtigheid hebben wij reeds eerder met elkaar mogen bespreken. En ook de kwestie der kosmische wetten hebben wij meerdere malen aangeroerd.

Elke mens draagt in zichzelf de directe verbinding met de hoogste Lichtende Waarden. Deze hoogste Lichtende Waarden is in hem kenbaar als een innerlijk weten en een kracht, en een innerlijk geloof. Hij kan deze innerlijke vermogens openbaren op de wereld op het ogenblik dat hij volgens de wet der Harmonie, een evenwichtigheid bereikt tussen menselijk en geestelijk bestaan. Dit is alleen te volbrengen indien de mens volledig in stof en geest een eenheid van werken en streven erkent, zonder dit is elke innerlijke bewustwording praktisch doelloos, is elk goed doen in de wereld eveneens, op zijn minst genomen, van twijfelachtige waarde. Harmonie moet niet alleen worden beschouwd als de harmonie in onszelf en met het Goddelijke, maar tevens als een volledige harmonie met het totaal van het geschapene. Waar in het totaal van het geschapene dezelfde kracht aanwezig is, dezelfde kracht in stand houdt en vormend werkt, die in ons en vanuit ons, zich kan openbaren en manifesteren, mag worden gesteld:

Totale harmonie wordt verworven door besef der volkomen gelijkwaardigheid van alle factoren rondom ons, het onszelf dienstig maken aan die factoren die binnen ons begripsvermogen vallen en het zo sterk mogelijk uiten en openbaren van alle in ons bestaande Hogere Krachten en Waarden, ten opzichte van de buitenwereld. Hiermede staan wij aan de grens van dat terrein dat, zij het door sommige met huivering, Magie wordt genoemd.

Deze Magie werkt in ons allen. Een groot gedeelte van ons denken en handelen is Magisch. Zelfs indien we dit niet willen beseffen. Het hechten van buitengewone betekenis aan b.v. een vaste volgorde van woorden, uitdrukkingen en gebaren, houdt in zichzelf een zekere Magie in. Zelfs gebruiken als het dragen van een trouwring aan een bepaalde hand is afgeleid van oude magische gebruiken en in feit een continuering ervan. Wij behoeven niet schuw te zijn ten opzichte van de Magie, zolang wij deze toepassen als een directe uiting van de kosmische harmonie. Deze kosmische harmonie stelt ons in staat, om krachten te verwerven die onze eigene te boven gaat. Door middel van deze kracht aan anderen weldaden te bewijzen, of zieken te genezen en duivelen uit te drijven. Deze Kracht nu, dient in de komende tijd voortdurend sterker gemanifesteerd te worden door elke mens. Er bestaat geen uitzondering op deze regel. Hoe dit te doen:

Als eenling kan men nimmer ingaan tegen het totaal der gemeenschap, dit is onmogelijk. Als eenling kan men slechts vanuit zichzelf het beste dat in de gemeenschap bestaat, voortdurend bevestigen en versterken. Daarnaast kan men zo ver mogelijk, zich aan die delen der gemeenschap die niet aanvaardbaar lijken, onttrekken. Door op deze wijze te handelen vinden wij een vast doel. Dit doel zal moeten zijn, zeker in deze dagen, onszelf zo sterk mogelijk bewust te worden van de innerlijke binding met de Hogere Kracht. Het afstand doen van elke personificatie daarvan, want de kracht die zich in ons openbaart toe te schrijven aan een bepaalde Meester, een bepaalde Geest, een bepaalde leraar, is in feite een beperken van alle Kracht die we kunnen gebruiken. Het is daarom goed en verstandig bij elk trachten Krachten in ons zelf te ontvangen, te wekken en te gebruiken deze, ongeacht de bron waaruit ze ons geworden, te zien als een directe verbinding met de Goddelijke Kracht zelf.

Zodra wij, met ons eigen begripsvermogen, een maat stellen voor de Kracht, het vermogen dat ons gegeven wordt, beperken wij dit. Waar een mens het woord onmogelijk uitspreekt, beperkt hij in feite de in haar mogelijke werking van Goddelijke Krachten en Goddelijke Wil.

Want, waar de mens met zijn bewustzijn weigert het totaal van de hem gegeven capaciteiten te aanvaarden, het totaal van de hem verleende gaven te manifesteren, zal hij daarvan berooft zijn. Menselijke rede en menselijke logica zijn slechts zeer beperkt toepasselijk op dit gebied van het transcendentale. Dit gebied van het geestelijke van het ongekende, onttrekt zich aan alle stoffelijke rede. Elke poging om dit in zuiver stoffelijke redenering, filosofieën, of zelfs bewijsvoeringen vast te leggen wordt noodzakelijkerwijze gefrustreerd.

De juiste en de ware Magie is de openbaring van de Goddelijke Kracht door de eenling ten bate van de gemeenschap en de delen daarvan. Deze openbaring en uiting kan alleen plaats vinden indien beperkingen van bewustzijn terzijde worden gesteld, wanneer het redelijke eveneens terzijde wordt gesteld, en eerst dan wanneer wij weten dat de mogelijkheid van Krachtopenbaring en uiting door ons ten einde is, waar het doel bereikt is, ofwel wij het doel niet kunnen bereiken mogen wij terugkeren tot de menselijke en redelijke denkwijze.

Verder moge gelden, waar elke harmonie die in mij bestaat een weerkaatsing wekt in al het gelijkgestemde, is het belangrijk mijn eigen innerlijk, mijn denken zowel als mijn daden, op bepaalde ogenblikken te richten op één vast doel. Zodra wij ons richten op dit ene doel, zullen alle met ons gelijkgestemde Krachten een versterking van ons streven kunnen betekenen. Het heeft weinig zin ons te verzetten tegen de wereld rond ons. Het heeft eveneens weinig zin om aan die wereld eisen te stellen tenzij wij bereid zijn zelve aan meer dan deze eisen te beantwoorden en ten tweede de mogelijkheid scheppen voor anderen om de gestelde eis ook inderdaad te vervullen.

Het uiterst mogelijke dat in elke mens ligt is nu eenmaal veel meer dan hij presteren kan volgens eigen besef. Mag ik u herinneren aan de panische vrees die in de mens soms een superprestatie tot stand brengt. Een onbegrepen krachtsinspanning waartoe hij eigenlijk meent niet in staat te zijn. Indien de mensheid verder gaat, zoals op 't ogenblik het geval is, zal zij ten hoogste in paniek, wanneer er althans nog een mogelijkheid blijft, zich kunnen openbaren. Dan zal zij haar werkelijke kracht alleen kunnen vinden in nood, in ellende en verdrukking. Het recht van elke mens is strijd, maar dan de juiste strijd. De strijd die wij voeren mag nimmer direct en door onze wil schade betekenen voor anderen, ook niet voor de gemeenschap Wij mogen slechts in onszelf alle Krachten gebruiken om hetgeen goed en aanvaardbaar is te bevestigen.

Hoe dan met de Wil Gods, zal menigeen zeggen? Wat God wil, is niet één steeds veranderend iets, zoals de Schepper eeuwig is, Zijn Bewustzijn eeuwig is, zo is Zijn Wil eeuwig, en als zodanig voor ons een Wet, vast en onveranderlijk, begrenzend het totaal van menselijke bewustwording, zo lang we in deze vorm verkeren. Begrenzen Al en wereld zolang u daar vertoeft. Deze Goddelijke Wil impliceert een zekere vrijheid van handelen en besluiten. Zij verbindt daaraan de voorwaarde dat elke reeks van handelingen een aantal gevolgen met zich zal brengen. Gekende materie misschien, maar waar de vrijheid van wil bestaat zou eveneens kunnen worden gesteld, dat indien de mensheid als gemeenschap komt te staan voor de keuze zichzelf uit te roeien ofwel zichzelf tot een nieuw en geestelijk anders leven te bekeren, het haar vrijstaat deze stap zelve te volbrengen, en er geen Goddelijke Kracht of geweld in zullen grijpen waar de God, waarover wij spreken, eeuwig en alwetend is, en als zodanig Zijn Kracht en Zijn Wezen in een vaste vorm kon uitdrukken, en niet genoopt was zich voortdurend aan gewijzigde condities aan te passen.

Ik heb u gezegd er zijn gaven. Welke? De gave die de mensheid bezit is deze: Door de Kracht van de geest in hem levende en de harmonie met de kosmos rond hem is hij in staat om aan alle materie zijn Wil op te leggen. Door zijn bewustzijn en het lichtend bewustzijn dat hij in zich weet te verwerven is hij in staat alle minder bewuste geest te helpen, dan wel te verdrijven. Krachtens ditzelfde bewustzijn is hij daarnaast ook in staat zichzelf te leren kennen en vanuit deze zelfkennis op te gaan tot een steeds groter besef van kosmos en eenheid. De trappen waarin een dergelijke ontwikkeling uiteenvalt, zijn als volgt te schetsen:

1. Belangstelling.
2. Organisatie.

Belangstelling voert tot organisatie. Eerst wanneer organisatie bestaat komen wij verder en wij gaan tot het ontdekken van kernen over, d.w.z. al het overbodige en onbelangrijke wordt terzijde gelegd. Wij concentreren ons op de kern van hetgeen wij aanvaarden en door deze concentratie wordt het verstandelijk vermogen van de mens met de daarin gelegen stoffelijke begaafdheden, zowel als de menselijke geest, aanmerkelijk verrijkt en gescherpt. Voor de mens zou dit o.m. kunnen betekenen dat hij in zekere zin telepathisch begaafd, de indrukken van zijn omgeving direct en gevoelsmatig ondergaat en daardoor kan komen tot vaststelling van feiten en krachten die met normaal menselijke middelen niet mogelijk zijn. Hij zal in één zelfde periode in staat zijn om b.v. de loop der tijden na te gaan. In deze periode kan er een belangstelling bestaan voor astrologie, bestaat er een zekere geneigdheid tot pronostiek, terwijl ook ontwaakt de kennis van gebreken. Hoe sterker de mens in deze fase harmonisch is met hetgeen hij gelooft, hetgeen hij denkt en hoe scherper hij zich daarop richt hoe duidelijker hij aanvoelt waar fouten schuilen. Neem aan, dat deze concentratie wordt voortgezet en dat men niet zoals zo vaak voorkomt, wisselt van het een naar het ander, dan zal de volgende fase inhouden een erkennen van Kracht. De bron van deze Kracht wordt niet gekend. Een groot deel van het ik is eveneens onbekend. Deze Kracht wordt tot uiting gebracht b.v. door genezing, maar ook wel door meer fysieke manifestaties als b.v. levitatieverschijnselen enz. Is deze fase overwonnen dan volgt een hernieuwd beschouwen van de wereld. Binnen de groep of organisatie ontstaat een kerngroep. Een dergelijke kerngroep, ofschoon nog niet bereid over te gaan tot volledige praktijk, komt ertoe eigen zienswijze meer en meer te toetsen aan de mogelijkheden van het heden. Gedurende deze periode ontstaat een vaak zeer grote hoeveelheid bijgelovigheden, die op zichzelf niet schadelijk mogen worden geacht. Zij zijn een poging van de mens om te rationaliseren, waar hij nog niet bevatten kan.

Eerst dan gaat hij in tot het bewust handelen. En het is hier dat de eenling zo'n bijzonder grote invloed kan hebben op het totaal van de mensheid. Om u enkele voorbeelden te geven. Bewuste mensen, mensen die zelf dachten, hebben omwentelingen tot stand gebracht die een deel of zelfs het geheel van de wereld voortdurend, ook nu nog, beroeren. En nu denkt ik niet alleen aan een figuur als Jezus. Ik denk ook aan figuren als Franciscus van Assisie, Augustinus de Florentijner, Luther. Al dezen hebben op hun eigen wijze een verandering in de gemeenschap tot stand gebracht die ongetwijfeld de geestelijke rijpheid en mogelijkheden binnen de gemeenschap aanmerkelijk bevorderen.

Hoe staan wij hier tegenover? Allereerst wil ik u het standpunt geven van onze zijde, daarna de visie op uw standpunt.

Van ons standpunt uit moet worden gerekend met een terugkeer van alle bestanddelen tot hun bron. Deze terugkeer wordt aanmerkelijk bevorderd door het verschijnsel dat wij harmonie heten. Verdeeldheid van denken en van meningen kan bevorderlijk zijn voor de harmonie. Zodra de verschillende meningen en gedachten elkaar beginnen aan te vullen en niet als strijdfactoren en vragen tegenover elkander worden gesteld.

Samenwerking brengt volgens ons, juist door de grote veelheid van menselijke gedachten en stellingen op den duur een reeks waardevolle gemeenschappelijke erkenningen naar voren. Deze gemeenschappelijke erkenningen houden niet slechts in bepaalde dogma's of artikelen van geloof, dingen die ongetwijfeld als nevenverschijnsel hier mogen worden genoemd. Zij brengen bovenal voort een vergroting van de kracht der menigte als geheel. Een vergroting van alle gunstige factoren en invloeden, daarbinnen. Een vergroting van eigen aansprakelijkheid voor elk individu en daarnaast een bereidheid deze last der

aansprakelijkheden ook te dragen. Hoe sterker zich dit ontwikkeld, hoe eerder wij menen de mens te kunnen zien dichtbij het werkelijk Licht.

Vanuit menselijk standpunt klinkt dit alles enigszins anders. De mens redeneert zo: Of wel ik moet een geloof hebben dat mij een innerlijke zekerheid en zekere superioriteit boven een ander verschaft, dan wel, ik moet over een macht beschikken waardoor ik mijn meerderheid t.o.v. anderen kan uiten. Wat ik verlang als eenling is in de 1^e plaats wel een zekerheid en een geborgenheid die voor mij vaak geassocieerd is met begrip van macht, dan wel - zo ik deze niet onmiddellijk kan bereiken - van latere invloed of latere macht. Wanneer ik streef en werk zo zal ik dit in feite doen vaak om mijn eigen standpunt, mijn eigen mening te versterken tegenover anderen. Alle samenwerking zie ik slechts als een doel om voor mijzelf groter zekerheid en grotere vastheid te verschaffen. Mijn streven ten behoeve van de menigte en gemeenschap moet dan ook worden gezien als een behoefte om ook voor mijzelf de begeerde geborgenheid tot stand te brengen. Waar ik grote behoefte aan heb is aan een bovennatuurlijke Kracht die zij op een zo eenvoudig en gemakkelijk mogelijke wijze wordt gegeven. Waaraan zo weinig mogelijk voorwaarden en condities zijn verbonden. Waar het mij mogelijk is zonder eigen streven en bereiking iets te verwerven is mij dit dierbaarder en kostbaarder tot ik het verworven heb, dan hetgeen ik met veel strijd heb moeten veroveren.

Daarom zoek ik in de eerste plaats naar datgene wat uiterlijk aanvaardbaar is, of wat ik in een menselijk systeem van denken zodanig kan fixeren dat ik daaruit innerlijke zekerheid kan putten. Indien wij realisten willen zijn, het onze taak is om allereerst te zoeken naar het voor ons belangrijk zich kenbaar manifesteren van Kracht. Waar dit geschiedt zou onze plaats als eenling binnen de gemeenschap een wijziging ondergaan: zal ons belang in de gemeenschap toenemen en zal het ons eenvoudiger mogelijk zijn te komen tot een zelfverloochening ten behoeve van de gemeenschap. Dit volgens de condities die ik reeds in het begin heb gesteld.

Dan trek ik daaruit weer een paar conclusies:

1^s Gezien de behoefte aan directe en kenbare resultaten is het noodzakelijk dat wij overgaan tot ontwikkeling van eigenschappen en capaciteiten die ofschoon niet algemeen gekend en bij voorkeur zonder bijzondere scholing op stoffelijk vlak bereikbaar, ons deze invloed en deze zekerheid zullen verschaffen.

2^e Al hetgeen onzelfzuchtig in deze richting volbracht wordt zal in overeenstemming zijn met het totaal van de Goddelijke Wetten.

3^e De vermogens die wij verwerven en alle gebeuren dat wij op deze wijze kunnen beïnvloeden zal van een onzelfzuchtig streven een verbetering betekenen van het totaal van de mensheid, ook dat deel dat niet meer op aarde vertoeft.

Dan volgt hieruit dat u zult trachten zo snel mogelijk bepaalde Krachten te bereiken, te hanteren en daarbij zult u uit moeten gaan van hetgeen u op dit ogenblik bezit. U bezit op het ogenblik in de eerste plaats een lichaam. In dit lichaam een vermogen tot denken, daarnaast een geest die zich hoofdzakelijk via het onderbewustzijn zijn invloed doet gelden. Dit is een uitgaan van het stoffelijke noodzakelijk. Het kan geschieden door te zorgen dat niet slechts eigen lichaam maar zoveel mogelijk alle menselijke lichamen een zo goed mogelijke gezondheid genieten, zonder grote overvloed en voortdurende bevrediging van alle bestaande menselijke behoeften, als recht verkrijgen. Wij moeten verder bevorderen dat dit recht vrijwillig wordt gegeven om te voorkomen dat degenen die gedwongen worden in een fel verzet al hetgeen bereikt is vernietigen.

Ons sterkste wapen hierbij is de gedachte. Ik verwijs U naar hetgeen gezegd is over gedachte-uitstralingen en gedachte Kracht. Waar wij de gedachte intens kunnen richten zal het ons mogelijk zijn om vanuit andere sferen een reflex te verwerven, en wel volgens het hiernavolgende principe:

Wanneer ik in mij zelf een bepaald deel van de mogelijkheden der kosmos scherp fixeert ontstaat er harmonie met alle gelijkgestemde waarden. Waar mijn behoefte verder is een Kracht of een openbaring, zal in denken zelve mij bovendien voornamelijk in harmonie brengen met krachten of wezens wier vermogen een dergelijke openbaring inhouden. Zou ik ogenblikkelijk mijn gedachten uitzenden dan blijven zij beperkt en zwak. Indien ik echter een weerklank weet te vinden in een Hogere levenskracht, Hogere Waarde, zo zal zij vanuit daar in overeenstemming met mijn doel zich openbaren. Het is dus mogelijk door scholing van denken

alleen zeer ver te komen. Maar voor de mens is het gedachteleven nu eenmaal niet te scheiden van het stoffelijke leven. U denkt in stoffelijke woorden, begrippen en beelden. Dientengevolge zal de mens van symbolen gebruik dienen te maken, en wel symbolen, die voor hem stoffelijke waarden en handelingen zowel als een geestelijk pogen voor zijn denken en streven inhoudt. Hij kan hiertoe gebruik maken van rituelen, maar evengoed van een symbool of een talisman en dergelijke.

Naarmate wij aan een dergelijk symbool, van een dergelijk ritueel een meer menselijke inhoud geven, zullen wij de menselijke beperking sterker afdrukken en dus onze eigen beperkingen opleggen aan hetgeen met ons zou kunnen samenwerken. Het is daarom niet goed een vaste voorstelling te maken dit beperkt de mogelijkheid de Hoogste Kracht te bereiken. Symbolen b.v. wiskundige symbolen, z.g. zegels, voorstellingen die een bepaald iets aangeven, desnoods een Lam Gods, zijn in deze gevallen veel dienstiger. Hoe minder menselijke associaties in het symbool, hoe sterker de geestelijke werking, maar ook hoe verder het staat van de stoffelijke bereikingsmogelijkheid. Daarom dient het symbool te worden aangevuld met een reeks handelingen. Deze handelingen liggen binnen het voor de mens aanvaardbare, zijn een uiting van zijn innerlijke gesteldheid, zijn geloof en zijn vertrouwen en dienen bovendien om het geheel van zijn Kracht en wezen steeds sterker te concentreren op het voor hem noodzakelijke. Kort: Men zegt wel eens: als je voldoende bidt, wordt je verhoord. Dit gezegde kan alleen juist zijn wanneer het gebed een gebed is uit het gehele wezen zonder uitzondering en zonder voorbehoud. Men zou dus moeten zeggen: Elk gebed dient te bestaan uit een intense stoffelijke en geestelijke werking, waarbij het totaal doel daarvan is het bereiken van God of althans zo dicht mogelijk bij God liggende waarden.

Om onze lichamelijke conditie zo sterk mogelijk op het juiste te richten, mogen we wel degelijk gebruik maken van alle hulpmiddelen die ons ten dienste staan. Ik denk hierbij aan het gebruik van reukwerken, van licht en van kleur, van schoonheid, muziek. Al deze dingen echter moeten in zich een levende Kracht en een levende werking dragen. Al hetgeen b.v. sluimer bevordert zal voor de mens die vanuit de stof werkende, in de stof een manifestatie van Hogere Kracht wil zien fataal zijn. Muziek die slepend en gedragen is kan goed zijn voor een meditatie, maar nooit voor een in feite magische werking waarbij vanuit de Hoogste Kracht een directe inwerking op de stof zou moeten plaats vinden. Wij moeten dit dus zoeken in een zo intens en levendig mogelijk of wat licht e.d. aangaat en aan ons leven aangepast handelen, aan ons streven aangepast scheppen van milieu en sfeer.

Sfeer is een van de belangrijkste factoren. Door het scheppen van een juiste sfeer zal vaak meer bereikt worden dan door zeer grootse magische ceremoniën, door allerhande plechtigheden die teloor gaan, omdat zij geen intensiteit en beslotenheid bezitten. Wij mogen dan ook wel zeggen dat, waar men werkelijke resultaten wenst en nog niet in staat is door een directe innerlijke communicatie met het Hogere deze te verwerkelijken, het noodzakelijk is een zo klein mogelijke besloten en intense groepen bepaalde werkingen te doen plaats vinden. Daarin zal men moeten zoeken, zal men moeten bidden, zal men moeten streven. Over het algemeen zal de mens verder geneigd zijn om een verklaring te zoeken of een definitie te geven van de wijze waarop hij een bepaald gebeuren wenst. Laat mij u duidelijk maken hoe dwaas dit is. Op het ogenblik dat gij b.v. een demon zoudt willen verdrijven, of een ziekte uit zou willen drijven, zult gij u gaan voorstellen hoe het proces precies is, dan zoudt ge moeten weten, en zeer nauwkeurig wie en wat de demon is. Wat de ziekte precies is, wat de beste Krachten zijn die gebruikt kunnen worden om demonen uit te drijven, om het ziekteproces te doen staken, en een verbetering tot stand te brengen. U zoudt moeten weten welke krachten daarvoor noodzakelijk zijn.

Over deze wetenschap zult ge zelden of nooit beschikken. Laat daarom de weg der verwerkelijking over aan de Kracht die u aanroept. Besef vooral ook dat het ons niet verboden is om ook voor onszelf te streven op deze wijze. Er staat niet, heb uw naasten lief bóven u zelve maar gelijk u zelve. Het is ons echter ten strengste verboden Krachten van welke geaardheid ook, en zeker bovennatuurlijke, paranormale te gebruiken alleen voor eigen voordeel en eigen gewin. Wij zullen geneigd zijn bij dergelijke ontwikkeling hulp en raad te zoeken, maar het is uw eigen wezen dat een directe verbinding vormt met het Hoogste. Uw eigen wezen kan nimmer genormaliseerd worden en dus als een doorsnee deel van de menigte

worden beschouwd. Wat voor de menigte als geheel misschien aanvaardbaar is, zal voor u persoonlijk ten dele niet aanvaardbaar zijn. Waar de menigte als geheel verwerpt, zal voor u innerlijk bruikbaar en nuttig kunnen zijn. Ga daarom nooit af op leringen die men u geeft en op theorieën die men u opbouwt, ook niet wanneer dit b.v. van ons komt. Ga steeds af op hetgeen u innerlijk als juist voelt. Indien u op deze manier begint te streven, horen wij op een gegeven ogenblik, wat wij kunnen noemen, de innerlijke stem, en dit is niet de stem van het geweten waarover zo vaak wordt gesproken. De stem van het geweten is in 9 van de 10 gevallen de gewoonte + de schrik voor geburen. De innerlijke stem: er is in ons een soort van kompas, dit kompas stoort in niets aan wat we geleerd hebben en menselijke wetten. Het stoort zich alleen aan Licht en duister, zoals dit zich voor ons en in ons wezen openbaart. Door nu daarop voortdurend af te gaan en alleen datgene te doen, te aanvaarden a.h.w. wat voor ons lichtend is, voor ons dus volkomen aanvaardbaar en in geval van twijfel ons desnoods te onthouden, tenzij we een zeer definitieve bevestiging bereiken, welk er betrouwbaarheid voor ons vast staat, zo zullen wij komen tot een innerlijke stilte. Deze stilte kan ik u moeilijk omschrijven, het is een gevoelsinhoud, maar een gevoelsinhoud die als een onbeschreven blad papier waarop in volledige stilte woorden worden geschreven. Er vormen zich in u Krachten en woorden die ge zult leren om te zetten in daad, openbaring, ja zelfs in geestelijke Kracht en werking.

Uw bewustwording is zeker belangrijk, maar gij kunt als eenling nimmer bewust worden en de massa achter u laten. Gij zijt voortdurend deel van de mensheid en kunt u daaraan niet onttrekken. Er is geen enkel deel van de mensheid dat achter mag blijven. Zo gij tot het lichte en het goede komt, zult ge beseffen dat ge zodra ge het bereikt hebt terug zult moeten gaan om die andere te helpen. Daarom is het volkomen foutief om te streven alleen naar innerlijke verheffing, zelfkennis ja - "Ken u zelve" - weet wie ge zijt, dit is zeker belangrijk, maar dit is niet een weg om te ontkomen aan de menigte, aan de mensheid. Het is slechts een middel om in die mensheid de juiste plaats in te nemen en haar op de juiste wijze te dienen. Nu geloof ik, dat in praktisch allen hier aanwezig een Kracht schuilt die in deze tijd onmiddellijk bruikbaar is. Deze Kracht is geen projectie van gedachten. Het is het eenvoudig vermogen om in jezelf de juiste relatie tot de medemensen te vinden. Deze juiste relatie vinden betekent dat u geestelijk onmiddellijk aansluit op de naaste. Volgend punt:

Op het ogenblik dat ik een medemens benader, de inhoud van deze mens begrijp, zullen een deel van zijn lasten en zorgen zich zeker op mijn wezen afdrukken. Maar ik ben ook in staat mijn eigen reactie daarop te bepalen. In de meeste gevallen zal ik, omdat het niet mijn directe problemen zorgen, mijn directe vragen zijn mij gemakkelijker in kunnen stellen op het probleem van die ander. Op het ogenblik dat u een beetje onpartijdig een oordeel u vormt over dit probleem, kunt u de Kracht waardoor de mens dit zelf op kan lossen, nimmer de oplossing zonder meer, als een directe vitaliteit, een golf van levende kracht, aan een ander overdragen. Deze overdracht kunnen wij bevestigen, want op het ogenblik dat ik een bepaald iets ken in mijzelf moet ik het beschouwen als een bestanddeel, een soort element waarmee ik proeven zou kunnen nemen, en nu ontdek ik dat meerdere mensen, voor mij allen, niet alleen hun eigen problemen maar eigen kracht uit te dragen. Wanneer ik deze dingen op de juiste wijze met elkaar weet te mengen, ontstaat uit de veelheid der problemen van de menigte voor de eenling datgene wat men noemt "steen der wijzen", "levenswater" etc. n.l. een universele kracht die door één bepaalde instelling van het ik kan worden gebruikt om allen te helpen en bij te staan.

U zult ontdekken, wanneer u dit hebt gevonden, dat u zich geroepen voelt om de mensen te onderrichten. Misversta deze opdracht niet. Wanneer u dit verkeerd begrijpt zult u tot grote moeilijkheden komen. Tracht niet de mens uw meningen en overtuigingen bij te brengen. Deze zijn immers van geen belang. Het onderrichten van anderen betekent in deze Kracht slechts hen leren zelf de bron van het leven te vinden. De bron en de levende Kracht. Hoe sterker gij uitgaat alleen van de bron en hoe minder gij probeert uw eigen stoffelijke zienswijze en meningen daaraan toe te voegen hoe groter de onderrichtende, de belerende kracht die van de eenling uitgaat. Hij zal in staat zijn daardoor in het geheel van zijn omgeving condities te scheppen die b.v. wonderen mogelijk maken. En nu kunnen wij spreken over wonderen en mirakelen als iets wat zelden gebeurt, maar geloof mij, waar zij werken langs vaak natuurlijke wegen komen zij vaak genoeg voor, daar waar er een juiste sfeer is en juiste verhoudingen, een juist wederzijds aanvaarden a.h.w. van hoogste kracht tussen mensen. Gij kunt hiervan

gebruik maken door oorspronkelijk werkende in een wat kleinere en beslotener gemeenschap op den duur alle mensen, ook de u niet sympathieke innerlijk te doorleven, en zo een harmonie te scheppen of een harmonische mogelijkheid met een zo groot mogelijk aantal verschillende mensen. Sluit daarbij niemand uit.

Wanneer iemand lichtzinnig is, dan moet u niet zeggen: dat is een element dat mij niet pakt. Een moordenaar, een rover zijn even belangrijk als een belangrijk geleerde of staatsman b.v.. Tracht zoveel mogelijk in u op te nemen. Ga daarbij uit van het standpunt dat u dit alleen kunt doen waar u de mensen althans kunt observeren, zelfs indien u niet direct van mens tot mens met hen contact kunt hebben en zult kunnen spreken. Hoe verkrijgt U de mogelijkheid om vanuit U zelve deze miraculeuze sfeer op te bouwen. Door het begrip ontstaat een samenwerking van de betrekkelijk weinige elementen die de menigte als zodanig gemeen heeft. Hierin zal de Kracht van geest en hoogste geest zich direct en duidelijk kunnen manifesteren. Ze zal hierbij ongetwijfeld ook een stimulans zijn voor de beheersing van de materie, materiele omstandigheden en zelfs zonodig schepping of herschepping van materie uit de aanwezige kracht. Denk niet dat iets onmogelijk is omdat het u niet gelukt. Realiseer u dat u eerst persoonlijk het werk moet doen om dit tot stand te brengen.

Nog enige eenvoudige raadgevingen:

Indien u van plan bent belangrijk geestelijk werk te doen is het noodzakelijk dat u zich rein en zuiver gevoelt. Reinig u zoveel mogelijk, laat ook uw voedsel rein zijn en zo mogelijk plantaardig, gedurende een periode voor dat u tot een dergelijke handeling overgaat. Schuw geen producten die uit de natuur voorkomen, maar weiger alles wat lijden met zich draagt, dus weiger in die periode alle dierlijk voedsel. Onthoud u liever van voedsel indien mogelijk, dan dierlijk voedsel te nuttigen, of voedsel dat storend is voor uw begrip van zuiverheid. Na een dergelijke reiniging zul je in staat zijn veel meer te bereiken en te presteren dan voordien.

Elke macht vraagt een uitdrukking. Een teken van macht of een teken van verweer kan voor u een zeer sterke psychologische stimulans zijn. Voorzie u daarom van voor u heilige tekens of voorwerpen, die eveneens in uw gedachten reinheid uitstralen. Gebruik dezen als een machtsmiddel zoals een vorst b.v. zijn scepter. Aarzel niet om te bevelen in de naam van de Hoogste Kracht, het bevel zal immers alleen dan tot uitvoering komen indien het in overeenstemming is met de wil van deze Kracht. Gij zult er nimmer iets kwaad mee doen. Maar indien gij u op deze Kracht beroept moet gij ook in staat zijn u daaraan geheel tijdens uw bevel over te geven. Zorg ervoor dat in uw dagelijks leven "strijd" nimmer het karakter krijgt van "nijd", van pogingen anderen te schaden of te benadelen. Zorg ervoor dat strijd (bij mensen nu eenmaal onvermijdelijk in het leven) steeds weer het karakter krijgt van een zo prettig, zo aangenaam, ja zo verdraagzaam mogelijk ten opzichte van anderen, het slechts noodzakelijk eigen recht handhaaft.

Tracht in uw dagelijks leven verder dagelijks althans, enkele symbolische handelingen te verrichten. Tracht althans enkele malen in uw leven een grote symbolische handeling te verrichten en dit op een zodanige wijze dat zij in uw wezen voorgoed is verankerd, dat gij u steeds aan dit beleven zult kunnen sterken, wanneer gij in uw dagelijks leven beroep moet doen op krachten die buiten het stoffelijk gekende liggen. Schuw nimmer menselijke wet of menselijk oordeel. Wanneer ge in uw zelve gevoelt dat dit de juiste wijze van handelen is. Wanneer ge voelt dat deze Kracht, u gegeven is, besef voortdurend dat nimmer een voorrecht van een macht of kracht aan één enkele mens is gegeven, maar dat deze machten en krachten aan allen ten deel kunnen worden. Ook zonder menselijk uiterlijk wijden, ingrijpen e.d. zo de mens innerlijk in staat is deze gaven te aanvaarden. Begrijp dat al hetgeen geschiedt op aarde aan de hand van Goddelijke Wetten geschiedt, en dat gij slechts daar condities kunt wijzigen, waar zij niet met deze wetten in strijd zijn, en niet met die wet strijdige handelingen tot hetzelfde doel worden gebruikt.

Wees in uw leven en denken een vrij mens. Bindt u aan niets. Laat u nimmer binden door bepaalde stellingen, vaste dogma, vaste filosofieën, zelfs wetenschappelijke feiten en waarnemingen. Realiseer u steeds dat achter deze menselijk misschien goede of mooie waarheden, andere meer omvattende en belangrijker waarheden verborgen kunnen zijn die juist door dergelijke vastliggende stellingen en houdingen worden belemmerd.

Tracht uw vrijheid, zover het u mogelijk is zonder de gemeenschap te schaden, ook in eigen leven voort te zetten. Begrijp daarbij wel dat, zolang ge handelt naar beste weten en kunnen, nimmer verwaarlozend hetgeen ge in u kent als lichtend, al hetgeen gij volbrengt goed is, ongeacht de gevolgen die daaruit voor anderen voort kunnen vloeien. Indien uw handelingen en daden voor anderen nadelige gevolgen hebben, zo is het wel uw verplichting te trachten hen bij te staan en te trachten voor hen, zo ze dit toelaten, de onaangename gevolgen verder te verhoeden.

Ten laatste: Uw leven is u belangrijk wanneer het bewust geleefd wordt, indien ge gedurende de dagelijkse bezigheden en strijd misschien niet in staat bent alle details van het leven in u zelf te realiseren, stel uzelf elke avond de vragen die u belangrijk schijnen en vraag u af heb ik voldaan aan deze voorwaarden. Volsta niet met een bevestigende vaststelling, maar ga alle details zoveel mogelijk na. Wanneer u een werkelijke inwijding en bewustwording door wilt maken, dient u te beseffen dat er op aarde vele geheimscholen zijn die dit mogelijk maken, maar dat ook in de mens dit zelf mogelijk is. Iemand echter die inwijding en hoog bewustzijn bereikt dient in de 1^e plaats een vrij mens te zijn. Want iemand die slaaf is van woorden, van begrippen, van hartstochten, zal nimmer een volle inwijding kunnen ondergaan.

Goeden avond vrienden.

Transcendentiaal

Term in de wijsbegeerte, kreeg door Kant specifieke betekenis. Transcendentale methode wil bewijs leveren dat zuivere verstandsbegrippen, objectieve ervaring mogelijk maken en waarborgen.